

heden af, at der maatte følges en fælles Plan for deres Virksomhed. Jeg vil spørge: dersom man vil tage alle disse Hensyn, viser det sig da ikke, at det vilde være rigtigt at overveje, hvilken Indflydelse ethvert af disse Momenter vilde faae? Kunde det ikke tænkes, at man kom til det Resultat, at man skulde indrette en stor Hovedsamling og en mindre til Universitetets Brug? og vilde det da ikke være naturligt, at den mindre Samling fik sin Plads ved Universitetet, og at den Bygning, der blev at opføre dertil, blev meget mindre end den, som nu er paaregnet at skulle opføres? Er det ikke et Moment, der virkelig med Sandhed kan gjøres gjældende, og som ligger i Sagen selv? Er det ikke sandt, at denne Sag er bleven eenfaldig overvejet og er bleven fremstillet os af de Mænd, der have en særlig Interesse i Afgjørelsen heraf? Er det ikke sandt, at Rigsdagen ikke er kommen til at udøve den fulde Indflydelse, som den burde, i et Spørgsmaal, der angaaer et saa vigtigt Pengeanliggende? Var det ikke naturligt, at der var bleven nedsat en parlamentarisk Comission, der havde taget alle disse Spørgsmaal og i Særdeleshed den oekonomiske Side deraf under Overveielse og at der var blevet tilforordnet den Mænd, der havde speciel Sagskundskab? Men i dets Sted har man ladet disse alene overveie Sagen og fremstille os den og har derimod søgt at berøve Rigsdagen saamegen Indflydelse herpaa, som det kun var muligt. Vi kunne ikke afgjøre disse Spørgsmaal uden paa en eenfaldig og uforvarlig Maade i oekonomisk Henseende, hvis vi ikke paa eengang overveie alle de Forhold, jeg har bragt under Dmtale.

Der er igjen idag blevet fremhævet et Moment, som skulde være saa overordentlig vigtigt; det glæder mig imidlertid at kunne gjendrive det ved sagkyndige Mænds Uttringer i saa Henseende. Naar der nemlig er talt om den store Fare, der skulde opstaae af Sammensmeltningerne af Bibliothekerne paa eet Sted, da indvende herimod de tre Bibliothekarere, fra hvem der habes Betænkning, nemlig to nuværende og een tidligere Bibliothekar, at dette Moment kan man ikke lægge nogen stor Vægt paa, da

man dog ikke for disse Tilfælde kan holde store Dobbeltfamlinger; de vigtigste og sjældneste Skrifter habes desuden kun i eet Exemplar. Naar man saaledes har seet disse dygtige Mænds Erklæring i saa Henseende, skal man ikke bestandig her fremdrage dette Moment, som om det var saa vigtigt og afgjørende.

Naar en saadan Concentration fandt Sted, som er bleven udtalt som ønskelig af Udvalget, at det kongelige Bibliothek blev henlagt under Universitetet, bortfaldt een af de Hovedgrunde, der ere anførte imod denne Sag. Der staaer nemlig Sp. 3 omtrent midt paa Siden: „der vilde altsaa ved en Forening af begge Bibliotheker opstaae meget vanskelige Spørgsmaal med Hensyn til det combinerede Bibliotheks fremtidige Stilling og Forhold til Universitetets Deconomie og om Tilveiebringelsen af Midlerne til dets Udgifter Bestridelse“, idet Udgifterne afholdes fra flere forskellige Steder. Dette er een af Hovedgrundene, som ere anførte imod Concentrationen af disse to Bibliotheker, og denne vilde jo i høi Grad svækkes derved, at det af Finantsudvalget udtalte Ønske blev opfyldt. Jeg skal nu ikke forlænge denne Debat, der, som det forekommer mig, har svævet meget omkring i det Løse, og hvori der er talt meget udenfor Sagen. De Punkter, jeg har fremført, ere efter min Formening netop de afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalet, dem kan man ikke overse. Thinget kan ikke paa den Maade den ene Dag efter den anden vedtage sliige Udgifter uden at have havt tilstrækkelig Leilighed til at overveie dem fra alle Sider. Jeg paastaar, at skulle vi vedblive at gaae frem paa denne Maade, er vor Bevillingsret Intet værd. Det forekommer mig, at vi den ene Dag efter den anden mere og mere blive drevne hen til at votere iblinde, drevne frem til Afstemninger, som ikke burde finde Sted. Der er især under dette Ministeriums Budget ingen Mulighed i at faae nogen Indflydelse paa de foreliggende Spørgsmaals oekonomiske Side; thi der bliver altid talt i de græffeligste Toner om Barbari og deslige imod dem, der vove at vise hen til en forstandig Overveielse af oekonomiske Spørgsmaal og omfattende Prøvelse af alle de i Be-